

Liturgie

Votum

Vrede-/zegengroet

Lb 320:1,2

Handelingen 2:17-24

Lb 320:3,4

Gebed

1 Petrus 2:1-10

Ps 23:1

1 Petrus 2:11-19

Ps 23:2

1 Petrus 2:20-25

Ps 23:3

Tekst: 1 Petrus 2:12

Preek

Ps 118:1,8,10

Geloofsbelijdenis

Gz 167:1-3

Gebed

Collecte

Ps 16:1,5

Zegen

Preek

1 Petrus 2:12 gaat over wat andere mensen van je zien. Hoe sta je bekend? Wat voor profiel heb je? Hoe kijken anderen tegen u aan?

Misschien ken je dat wel: je staat voor de spiegel en je denkt: “zouden ze me niet te dik vinden?” Je zit in een vergadering en je vraagt je af: “ben ik wel hard genoeg? Lopen ze niet over me heen?” Je post een update en je denkt: “zouden ze het lezen? Zouden ze het leuk vinden?”

Nadenken over hoe je overkomt op anderen is belangrijk. Petrus schrijft: “Leid te midden van de ongelovigen een goed leven, opdat zij die u nu voor misdadigers uitmaken, door uw goede daden tot inzicht komen.”

Maar er is een belangrijk verschil tussen wat Petrus schrijft en wat wij gewend zijn. Voor ons is het normaal om stil te staan bij hoe je overkomt

zodat mensen om je heen een beter beeld van je krijgen. Maar Petrus schrijft: ze moeten niet een beter beeld van u krijgen, maar van God. Wees er niet op gericht dat mensen u vriendelijk vinden, maar zoek de eer van God.

Als mensen ontdekken dat u geen misdadiger bent gaan ze zien wie God is. Als ze Hem leren kennen kunnen ze Hem eer brengen en gaan ze een goede toekomst tegemoet.

Het is belangrijk dat je nadenkt over hoe je overkomt. Niet om je eigen image te verbeteren. Maar zodat de mensen om je heen God leren kennen.

Wat Petrus hier schrijft is actueel. Nederland is een land in verandering. In het verleden hebben veel mensen afscheid genomen van de kerk. Maar nog steeds gelooft ongeveer de helft van de Nederlanders dat er een god bestaat. Toch gaat minder dan één op de tien Nederlanders af en toe naar de kerk of de moskee. Wie God is weten ze voor een deel uit boeken of films, uit gesprekken met grootouders of vrienden, maar vooral uit contacten met christenen.

Ongeveer de helft van de mensen met wie u dagelijks te maken hebt gelooft wel dat er iets als een god is. Maar om die God te leren kennen zijn ze afhankelijk van u. Als ze weten dat u een christen bent heeft uw leven invloed op de inhoud van hun geloof. Wees u daarvan bewust: u leeft midden tussen ongelovigen. Zij hebben God net zo hard nodig als u. Leef daarom een goed leven, zodat mensen om u heen tot het inzicht komen dat je niet slechter wordt van geloven, maar dat een leven met God het beste is wat een mens kan overkomen.

Petrus geeft twee voorbeelden van wat hij bedoelt. Die voorbeelden zijn niet de makkelijkste. Ze gaan over gehoorzaamheid aan de overheid en over slavernij. Nederlanders mopperen graag op de overheid. Politiek is belangrijk, maar we hebben pas ontzag voor politici als ze hebben bewezen dat ze goed zijn. Ik maak zelf wel uit wie gezag heeft over mij. Slavernij is een gevoelig thema. Kort geleden herdachten we dat 150 jaar geleden de slavernij is afgeschaft. Mensen horen vrij te zijn. Vrijheid is het belangrijkste recht dat een mens heeft. Wij kunnen geen respect opbrengen voor slavenhouders.

Politici waren in de tijd van Petrus niet populairder dan nu. Christenen kregen vaak de schuld van alles wat misging. Het was gebruikelijk om tot de goden te offeren voor een goede oogst. Christenen deden daar niet aan mee. Als de oogst vervolgens mislukte werd dat al snel als hun schuld

gezien. De goden zijn vast boos dat zij niet hebben geofferd. Hoe kun je zo onverantwoordelijk zijn?

Christenen waren makkelijke zondebokken. Onder keizer Nero is het grootste deel van de stad Rome afgebrand. Christenen kregen de schuld en werden als misdadigers opgepakt, terwijl de brand waarschijnlijk door de keizer zelf is aangestoken.

Christelijke gebruiken riepen weerzin op. Bij het avondmaal eten we brood en wijn wat verwijst naar het lichaam van Christus. In de tijd van Petrus was het niet algemeen bekend wat er bij het avondmaal gebeurde.

Christenen werden dan ook van kannibalisme beschuldigd.

Christenen kregen steeds opnieuw het verwijt: jullie haten de mensheid. Jullie zijn niet sociaal. Je onttrekt je aan je verantwoordelijkheid voor de glorie van het Romeinse rijk.

Christenen hadden de naam misdadigers te zijn. Ontzag voor de keizer en respect voor gouverneurs die achter misdadigers aanzitten lag niet voor de hand. En toch roept Petrus op om deze mensen te respecteren. Hoe moeten we dat opvatten?

Door respect te tonen voor gouverneurs en voor de keizer laten christenen zien dat ze geen vijanden zijn van de samenleving. Ze willen juist dat het goed gaat met de mensen om hen heen. Haat beantwoorden ze met liefde. Valse beschuldigingen beantwoorden ze met respect. Zelfs als ze de doodstraf krijgen vluchten ze niet. Als het nodig is sterven ze voor Christus. Zo'n houding wekt verbazing. Wat zijn dit voor mensen? Hoe kunnen ze zich vrij voelen terwijl ze gevangen worden genomen? Hoe kunnen ze hopen op leven als ze worden gedood? Waar halen ze die moed en die overtuiging vandaan? Wie is hun God?

Hetzelfde geldt voor slaven. Romeinse slaven leefden dicht bij andere mensen. Ze werkten als leraar of als conciërge, als schoenmaker of handelaar.

Een slaaf met een goede meester kon in zijn werk ervaring opdoen, contacten leggen en geld verdienen. Met dat geld kon hij zichzelf na verloop van tijd vrijkopen en eventueel een eigen bedrijf beginnen.

Een slaaf met een slechte meester deed er alles voor om verkocht te worden aan iemand anders of om zich zo snel mogelijk vrij te kopen. Bij een slechte meester heb je geen toekomstperspectief.

Maar Petrus zegt: heb ook ontzag voor een slechte meester. Doe niet je best om zo snel mogelijk een andere plaats te vinden. Laat zien wie Christus is op de plek die God je geeft. Hij bepaalt je toekomst. Het gaat niet om je carrière of je vrijheid op aarde, maar om je vrijheid bij God. Je

bent vrij, zelfs als slaaf. Je hebt een toekomst, zelfs als je geen geld verdient. Christus redt je. Deel die redding met de meester die Hij je geeft.

In 1 Petrus 2 gaat het er om, dat je niet weg loopt voor de situatie waarin je leeft. Toon ontzag voor mensen die gezag over je hebben. Beantwoordt kwaad met goed. Als God je in contact brengt met iemand die slecht handelt is dat waardevol: God geeft jou de verantwoordelijkheid om die ander te tonen wie Christus is. Het is genade als je moet lijden voor Christus als je in dat lijden kunt tonen wie God is.

Dit hoofdstuk gaat niet over geloofsvervolging, maar om werk willen doen wat niemand wil doen, om respect hebben voor mensen waar niemand respect voor heeft, om op een plaats te gaan staan waar niemand anders zou willen staan. Daar, waar niemand anders wil zijn, kun jij tonen wie Christus is.

Heb in uw eigen leven oog voor dat soort situaties: welke klussen laten uw collega's liggen? Voor welke manager heeft niemand respect? Welke mensen worden door iedereen met de nek aangekeken? Grijp de mogelijkheid aan die deze situaties bieden: juist op daar kunt u laten zien dat u hebt ondervonden hoe goed de Heer voor u is.

Wat Petrus hier beschrijft is best lastig. Als het om goede daden gaat heb je zo een verkeerde motivatie. Je kunt goed proberen te leven omdat je er zelf beter van wordt. Of je kunt hier moeite mee hebben omdat je er zelf niet van overtuigd bent dat God goed voor ons is. Of je kunt eindeloos proberen om in je eentje de wereld te redden.

Als je goede daden doet om er zelf beter van te worden waarschuwt Petrus je in hoofdstuk 1. In vers 4 en 5 schrijft hij: "er wacht u, die door Gods kracht wordt beschermd omdat u gelooft, in de hemel een onvergankelijke, ongerepte erfenis die nooit verwelkt." Daarmee zegt hij: wat we ook doen, of het nu goed is of slecht, het heeft geen invloed op wat God ons geeft. De inhoud van de erfenis die God voor ons bestemd heeft staat al vast. En als je gelooft staat het vast dat je die erfenis krijgt.

Denk even terug aan het begin van de preek: ieder mens probeert z'n eigen image te verbeteren. Ben ik niet te dik? Laat ik niet over me heenlopen? Ben ik wel leuk genoeg?

God redt je niet op basis van je eigen imago, je eigen profiel. God redt wie gelooft, je goede daden doen er wat dat betreft niet toe. De erfenis die Christus heeft beloofd ligt voor je klaar in de hemel en daar kan niemand aankomen. Jouw daden maken die erfenis niet groter of kleiner.

Je wordt gered door Gods woord, net zoals een pasgeboren baby niets kan doen om meer of minder melk te krijgen, maar er door leeft en er met heel z'n hart naar verlangt.

Je wordt er niet door gered, maar het is wel belangrijk dat je goed leeft: God gebruikt jouw daden om het aantal mensen wat Zijn erfenis krijgt groter te maken. Hij gebruikt jouw image zodat anderen Hem leren kennen en tot geloof komen. Uw goede daden hebben geen enkele invloed op uw eigen redding, maar God gebruikt ze om anderen te redden.

Doe dus niet het goede zodat u er zelf beter van wordt, maar zodat anderen God eer brengen.

Het kan ook zijn, dat je er niet van overtuigd bent dat God goed voor je is. Je hebt er moeite mee anderen Gods liefde te laten zien omdat je zelf die liefde niet ziet. Zeker als je opgegroeid bent in de kerk kan het moeilijk zijn om dat te zien.

In 2:10 zegt Petrus: "eens was u geen volk, nu bent u Gods volk. Eens viel Gods ontferming u niet ten deel, nu wordt Zijn ontferming u geschonken." Maar als je bent opgegroeid in de kerk heb je vaak niet bewust meegemaakt om niet bij Gods volk te horen. Je weet niet wat het is om Zijn ontferming te missen. Je gelooft, maar dat is meer een proces van jaren dan een bewust moment.

Misschien ken je het tvprogramma 'bloed, zweet en luxeproblemen.' In dat programma gaat een groep jongeren naar Ethiopië om daar te leren waar onze sieraden, onze koffie en onze kleding vandaan komt. Aan het begin van hun reis vinden ze het vanzelfsprekend dat ze het goed hebben. Iedereen in Nederland heeft voldoende te eten of te drinken en kan zichzelf redelijk goed kleden. Maar tijdens hun reis ontdekken ze dat het helemaal niet normaal is. Ze gaan zien dat wat zij normaal vinden in andere landen een enorme luxe is.

Zo kan het ook met geloof gaan: het wordt vanzelfsprekend dat God je redt en dat Hij er altijd is. Je vraagt je af of je het eigenlijk wel nodig hebt, want je weet niet wat het is om zonder God te leven. Je gelooft, maar je hebt niet bewust ondervonden hoe goed de Heer is.

Ook daarom is het belangrijk om je niet terug te trekken uit de wereld.

Verdiep je eens in de situatie van mensen die niet geloven. Waar halen zij hun troost vandaan als vrienden of geliefden sterven? Waar voelen zij zich veilig als alles om hen heen wegvalt? Wat zien zij als toekomstbeeld als ze oud en ziek worden en bang zijn voor dementie of lichamelijke aftakeling? Wat mis je als je God niet kent?

Zet voor jezelf op een rij wat je hebt meegemaakt in je leven. Zet daar de troost, de liefde en de redding die God ons biedt naast. Leg een verbinding tussen de erfenis die in de hemel voor je klaar staat, de beloftes die God door Zijn Woord doet en de gebeurtenissen in je eigen leven. Zie wat God voor je heeft gedaan.

Als Christus u niet had gered was u nooit deel geworden van Gods volk. Als Gods Geest u geen geloof had gegeven was Zijn ontferming u niet geschonken. Zonder geloof ben je op jezelf aangewezen en is dit leven een leven dat uitloopt op dood, wanhoop, zinloosheid en vergetelheid. Laat je door Gods Geest motiveren om anderen in Zijn genade te laten delen.

Het kan ook gebeuren, dat je alles in je eentje wilt doen. Je probeert goed te leven, je denkt dat je verantwoordelijk bent voor iedereen om je heen. Je ligt wakker van mensen die niet geloven, je voelt je gefrustreerd als het niet lukt om anderen te laten zien wie Christus is.

Wat dat betekent werkt Petrus uit met het beeld van een gebouw. Een steen kan heel gefrustreerd raken als hij in zijn eentje een huis probeert te zijn. Een stapel stenen bereikt niets zonder architect en bouwvakkers die hen veranderen in een huis. Stenen die willekeurig op elkaar gezet worden zijn een zootje als ze niet de lijnen volgen die de hoeksteen aangeeft. Christus maakt ons tot levende stenen in een huis voor God. Alleen in samenwerking met Hem en met andere gelovigen om je heen kun je laten zien wat geloven betekent. Zolang je zelf een huis probeert te zijn zul je niet meer zijn dan een zinloze steen.

Maar als je jezelf bij de hoeksteen laat voegen maak je deel uit van Gods gebouw. Dan ben je deel van een uitverkoren geslacht, een koninkrijk van priesters, een volk wat Gods grote daden verkondigt. Net zoals een steen die zich bij een gebouw laat voegen deel wordt van dat gebouw. God brengt mensen bij elkaar om in lijn met Christus zijn daden te verkondigen. Probeer niet in je eentje met je eigen goede daden mensen te redden, maar vertrouw op Christus en werk waar Hij je zendt.

Christus zendt ons de wereld in. Hij heeft ons gered, maar Hij isoleert ons niet van de rest van de wereld. Hij plaatst ons op moeilijke posities, om trouw te zijn, om ontzag te hebben voor oneerlijke bazen en onrechtvaardige politici. Niet, omdat je vindt dat ze goed bezig zijn, maar om juist hen te laten zien dat het ook anders kan. Dat God ons de kracht geeft om anders te leven. Dat Hij je profiel definieert heeft aangepast.

Daar, ieder op onze eigen plaats, helpt Hij ons. We staan niet alleen, maar we zijn deel van Gods volk, van Zijn huis in deze wereld. Ons leven is een offer, een leven waarin we niet uit zijn op onze eigen winst maar op God. Door zo te leven wil God die Nederlanders om u heen, die nooit naar de kerk gaan, toch laten zien wie Hij is.

Kijk zo kritisch naar je werk, naar je vakantie, naar je vriendschappen. Op welke plaatsen zou jij jezelf nooit hebben geplaatst? Met wie heb jij contact die anders nooit iets van God had kunnen zien? Welke dingen doe jij waarmee je laat zien dat je niet uit bent op het beste voor jezelf, maar op de redding van de mensen om je heen?

Vraag u af: leef ik een goed leven omdat ik er zelf beter van wordt of ben ik gericht op de dag dat God komt rechtspreken? Verlang ik ernaar om op die dag tussen mijn vrienden en collega's te staan en samen God eer te brengen? Of verwacht ik dat ik op die dag gered wordt maar dat ik hen vol verwarring en verbazing tot de ontdekking hoor komen dat God groter is dan zij ooit hadden gedacht?

Leid te midden van de ongelovigen een goed leven, opdat zij die u nu voor misdadigers uitmaken, door uw goede daden tot inzicht komen en God eer bewijzen op de dag waarop Hij komt rechtspreken.